

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12720

гр. София, 24.07.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43  
състав**, в закрито заседание на 24.07.2024 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Весела Цанкова**

като разгледа дело номер **7318** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4, връзка ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, връзка чл. 172, ал. 6 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по искане от „Лизингова компания“ АД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от Б. Д. Х., чрез адвокат Л. Н., САК, със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 4 за спиране на предварителното изпълнение, допуснато по силата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на Заповед № 24-4332-002725/22.05.2024 г., издадена от М. Ц. М., на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ - прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца на пътно превозно средство – лек автомобил марка „О. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране, е процесуално допустимо предвид, че е подадено в срок, от активно легитимно лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената Заповед за прилагане на ПАМ № 24-4332-002725/22.05.2024 г., издадена от М. Ц. М., на длъжност полицейски инспектор към СДВР, Отдел „Пътна полиция“. Оспорената заповед е връчена на 27.06.2024 г., а жалбата е депозирана до Съда чрез административния орган с вх. № УРИ433200-72953/10.07.2024 г.

Разгледано по същество е неоснователно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното изпълнение на определена категория актове, той презумира съществуването на една, повече или на всички предпоставки по чл. 60 от

АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които Съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая оспорващият твърди, че от предварителното изпълнение на наложената му ПАМ за срок от 6 месеца дружеството „Лизингова компания“ АД би претърпяло големи финансови загуби, като не се посочват конкретни доводи в тази посока.

Настоящият състав намира, че посочените от лицето вреди нямат характер на значителни и трудно поправими вреди, които да обуславят спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на оспорената ПАМ. Освен това по правило и съгласно трайната съдебна практика имуществените вреди /каквито се сочат в искането/ не са непоправими и дори да се претърпят такива от страна на оспорващия, то същите могат да бъдат възмездени в случай на незаконосъобразност и отмяна на оспорената заповед за налагане на ПАМ. Посочените от лицето вреди не са противопоставими на презюмирания обществен интерес от предварителното изпълнение на издадената ПАМ. Също така не са в пряка и непосредствена причинна връзка с допуснатото предварително изпълнение на заповедта и не са в резултат от него.

Останалите доводи, развити в жалбата са ирелевантни към предмета на заявеното искане за спиране на предварителното изпълнение на наложената ПАМ.

По изложените съображения, съдът приема искането за неоснователно и следва да го отхвърли.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, вр. чл.172, ал.6 от ЗДвП, Административен съд -София- град, 43-ти състав,

#### О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 24-4332-002725/22.05.2024 г., издадена от М. Ц. М., на длъжност полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, Отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, ал. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена принудителна

административна мярка /ПАМ/ - прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца на пътно превозно средство – лек автомобил марка „О. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] .

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд София-град до Върховен административен съд на Република България.

На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на жалбоподателя и на административния орган-началник отдел „ПП“ - СДВР.

СЪДИЯ: